

Ve skalách hor své lůno mívá,
z pouhých pár kapek pramen čirý vyvěrá.
Průzračná tůň vodu ukrývá,
ta hnána proudem rychlost dolů nabírá.

Pak teče krajinou, stříbrnou hladinou
pokoj a klid rozdává.
Deštěm bičovaná, pískem zakalená
rázem břehy strhává.

Kaskádou ker rodí se řeka,
horká jak tér a hlína je měkká,
krvácí zem, sama se leká,
změť atmosfér, svět na zázrak čeká.

Krůpěje třpyt po kamenech stéká,
krása a síla vodní říše, její řád.
Pochopit děj v potocích a řekách,
proč hráze boří, umět v nich číst napořád.

Pak teče krajinou, stříbrnou hladinou...

Kaskádou ker rodí se řeka...